Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

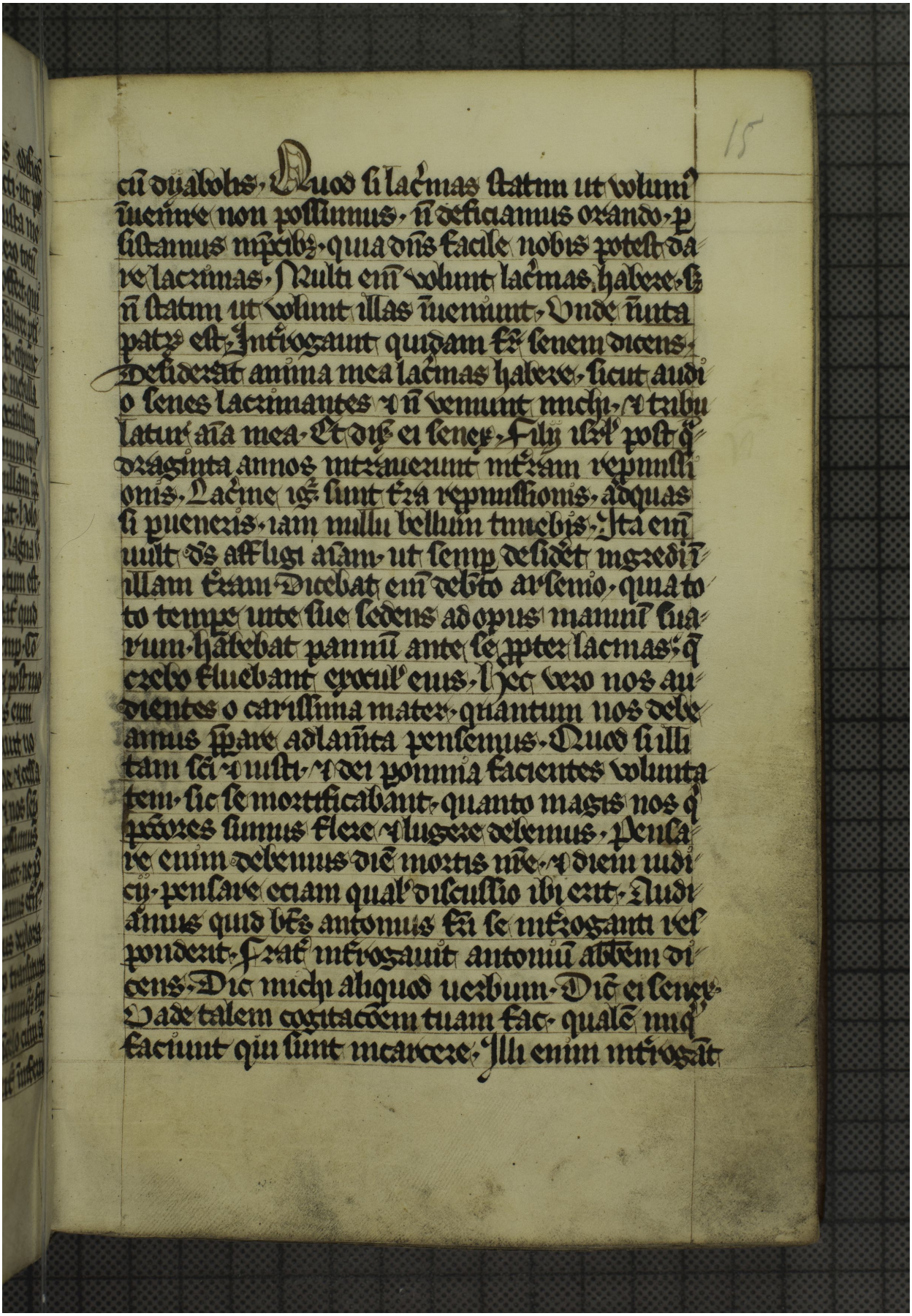

15

cū dyabolus. Quod si lacrimas statim ut volumus
inuenire non possumus. si deficiamus orando. p
sistamus nūquid. quia dūs facile nobis potest da
re lacrimas. Multi enim volunt lacrimas habere. sz
ñ statim ut volunt illas inuenunt. Vnde ñ inta
patz est. Interrogauit quidam frē senem dicens.
Defuerat anima mea lacrimas habere. sicut audi
o senes lacrimantes. et ñ venunt michi. et tribu
latur ala mea. Et dixit ei senex. Filij israel post q
dragynta annos intrauerunt terram repromissi
onis. Lacrime ipse sunt terra repromissionis. adquas
si peueneris. iam nullu bellum timebis. Ita enim
uult ds affligi alam. ut semp deliget ingredi
illam terram. Dicebat enim debto arsenio. quia to
to tempe ante sue sedens ad opus manuū suā
rum. hatebat pannū ante se pter lacrimas. q
ex eo fluebant ex oculis eius. Hec vero nos au
dientes o carissima mater. quantum nos dele
amus spare adlanta pensemus. Quod si illi
tam sci et multi et dei ponma facientes volunta
tem. sic se mortificabant. quanto magis nos q
peores sumus flere et lugere debemus. Pensa
re enim debemus die mortis mē. et diem iudi
cij. pensare etiam qual discussio ibi erit. Audi
amus quid bts antonius fri se interroganti res
pondeit. Frat interrogauit antonium abbem di
cens. Dic michi aliquod uerbum. Dic ei senex.
Vade talem cogitacōem tuam fac. quale mq
faciunt qui sunt incarcere. Illi enim interrogat